

Pécs, 1898. szeptember 23. – Pécs, 1963. november 23.

Bányász családban született. Hat elemi végzet, 1912-től kőműves tanonc, később építőipari művezetői szakvizsgát tett. 1915-től segéd és a Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagja. Belépett az építőmunkás szakszervezetbe, az Építő Szakcsoport jegyzője, 1916-tól szervezőbizottság tag, 1917-től bizalmi volt. 1918-ban részt vett a pécsi háborúellenes megmozdulásokban, a Tanácsköztársaság alatt a komlói bányász zászlóaljban harcolt. Pécs jugoszláv megszállása idején a Dunagőzhajózási Társaság alkalmazottja volt, mozgalmi tevékenysége miatt elbocsátották. Részt vett a pécsi szocialisták megmozdulásaiban, a város visszakерүlésekor, 1921. augusztusban Eszékre, majd Belgrádba menekült, gipszmunkásként helyezkedett el. Belépett az ottani Szindikalista Pártba, a szakszervezet vezetőségi tagja lett. 1924-től bekapcsolódott a magyar emigráció tevékenységébe, 1927-től a belgrádi magyar emigránsok csoportjának alelnöke, 1928-tól 1930-ig elnöke, majd 1940-ig az emigráns KB elnöke volt. 1942-től az illegális kommunista párt tagja. 1945. januárban tért haza Magyarországra, belépett a Magyar Kommunista Pártba. Márciusban kinevezték a mohácsi rendőrkapitányság vezetőjévé, 1946. októbertől Baranya megye rendőrfőkapitánya volt. 1950. január 8-án az ÁVH letartóztatta, jugoszláv kémtevékenység vádjával március 10-én 2 év börtönbüntetésre ítélték, másodfokon 1 év és 3 hónapot kapott. Kiszabadulása után, 1951. júniustól a Baranya megyei Építő és Tatarozó vállalat munkavezetője, majd művezetője volt. 1956. áprilisban visszakapta párttagságát. 1956. októberben lett az MSZMP Baranya megyei Ideiglenes Intézőbizottság tagja, majd elnöke. 1956. október 29. és 1959. augusztus között az MSZMP Baranya megyei pártbizottság első titkára volt, ekkor nyugdíjazták. 1958. november 16-ától haláláig a Hazafias Népfront Baranya megyei listájáról országgyűlési képviselő.